PEYGAMBERLER VE KISSALARI
HZ . A D E M

Allah ezeli iradesiyle bir insan yaratmayı irade etti. İnsanlara İstişareyi öğretmek üzere,meleklere yer yüzünde bir Halife yaratacağını söylemesi üzerine melekler:”Ya Rabbi! Yer yüzünde kan dökecek,fesad çıkaracak varlıklar mı yaratacaksın?”[1]diyerek,insandan önce yaratılan Cin taifesinin kan dökücülüğüne kıyasla insanların yaratılmasına taraftar olmamıştır.Bir yandan da bunu İstifsar yani açıklamasını istemek amacıyla sormuşlardır.

Ancak ezeli irade başkadır. Allah:”Siz benim bildiğimi bilmezsiniz.”[2]buyurarak,ilmi ve iradesi insanın yaratılmasını irade etmiş ve ilk insan olarak Adem yaratılmış,ilk peygamberlik göreviyle de görevlendirilmiştir.

Hazreti Âdem topraktan yaratılmış,Hz. Havva ise Hz. Âdem’in eğe kemiğinden yaratılmıştır.[3] Erkeğe nisbeten zarif ve nahif yaratılmıştır. Ne tamamen düzeltilir,ne de kendi haline bırakılır bir halde yaratılmıştır.

Hz. Âdem Havva ile beraber cennettedir. Cennetin tüm nimetlerinden istifade edebilir,ancak malum ağaca yaklaşmamak şartıyla...

O cennet ki;Kur’an-de yedi sıfatla tavsif edilmektedir:1)Yüksektir. 2)Orada Lağiye,kötü söz işitilmez. 3) daimi akan nehir. 4)Yüksek tahtlar. 5)Önlerine konmuş kaplar. 6)Dizilmiş kaplar. 7)Yayılmış Halılar.[4]

“Gerek cennet gerek cehennem halkı 33 yaşlarında ve hiç kocamayacaklardır.”[5]Böyle bir özelliğe sahib.

Gerek ezeli iradenin gereği,gerekse de kadının yapısının özelliğinden kaynaklanan sebeb neticesinden,en açık düşmanları olan şeytanın aldatmacasıyla,malum ağaçtan yemeleri halinde cennetten hiç çıkmamak üzere ebedi kalacakları aldatmacası,yasağa uymamaları cennetten dünyaya inmelerine sebeb olmuştur.[6]

Cennetten çıkarılan Hz. Âdem ve Havva yeryüzüne inmiş,Hz.Âdem Hindistanın güneyindeki Seylan adasına,Havva annemizde Cidde’ye indirilmiştir. Daha sonra uzun ayrılıktan sonra Arafat’da buluşup,burada yaşamaya başladılar.

Cenâb-ı Hak Kur’an-ı Kerimde:”Uskun” [7] yani “Burada sakin ol,kal,otur.” emrinden Hz. Âdem bu emir ve ifadenin geçici kalınmayı ifade ettiğini anlamıştır. Çünkü bu kalma emri geçici kalmayı ifade etmektedir.

Ebul Haseni Şazeli;Yasak ağaçtan yeme günahı hususunda şöyle der:” Ne şerefli bir günah ki,sahibini halifelik makamına eriştirmiş ve kıyamete kadar gelecek insanlara tevbenin [8]meşru

kılınmasına sebeb olmuştur.”

Halife kelime olarak da sonradan gelen anlamına olması da,Hz.Âdem’den önce yaratılan varlıkların var olduğunu ifade eder.

İnsanın yaratılmasındaki hikmetin tahakkuku ancak cennetteki yasak ağaçtan yenilip dünyaya gönderilmesiyle başlamıştır. Ki bu kısaca teklif ve mükellefiyettir. Birde şeytana aldanmanın insan için ne kadar büyük bir zarar ve kayıb olduğunu bildirmiş olmaktadır.

Hasan Basri şöyle der:”Allah Adem’e dört haslete sahib olmasını emretmiş ve bütün iyi vasıfların bu dört haslette bulunduğunu bildirmiştir. Bunlardan biri benim,diğeri senin için,üçüncüsü ikimiz arasında ortak ve dördüncüsü de senin ile diğer insanlar arasında ortak olandır.

Birincisi:Bana ibadette hiçbir şeyi ortak koşmamandır.

İkincisi:Yapmış olduğun amelindir. En dar gününde o amelin mükafatını sana verir.

Üçüncüsü:Senin dua etmen ve benimde duana icabet edip istediğini vermemdir.

Dördüncüsü:İnsanların ne şekilde sana arkadaş olmalarını arzu ediyorsan,seninde onlara öyle davranmandır.

İnsanlar cennetten çıkmayıp devamlı orada kalmış olsalardı,Cenâb-ı Hakkın isimlerinin tecellisi olmaz. Bir derece Allah kamil manada bilinmezdi. Zira cennette hiçbir kötülük ve eksiklik olmadığı için Allah’ın affediciliği,şifa vericiliği,zulüm olmadığından ceza verme ve adaletin görülüp Kahhar ve Cebbar gibi isimleri bilinmez ve anlaşılmazdı. Allah kendisinin de tam manasıyla bilinmesi için,insanın dünyaya gelmesini murad etmiştir.

Hz. Âdem’in bir üstünlük yönü de kendisine eşyanın,varlıkların isminin öğretilmiş olmasıdır. Bu bir rüçhaniyet sebebidir. Meleklere ve diğer varlıklara karşı bu yönüyle tefevvuk etmiştir. Kâinattaki tüm canlılar bir araya gelseler,değil bir şey icad etmek,bir makine yapmak,bir harf bile yapamazlardı. İnsan ilmiyle Allah’ın Alim ismine mazhariyetini de göstermektedir.

Her bir peygamber bir meslekte Pir ve öncüdürler. Hz. Âdem’de çiftçilerin piri olup,ilk olarak toprağı sürüp,eken kişidir.

Allah Hz. Âdem’i yarattıktan sonra meleklere Âdem’e ve onun şahsında insana secde yani hürmet etmesini emreder. Melekler secde ederler,şeytan ise Kibrinden yani kendisinin ateşten,Âdem’in ise topraktan üstünlüğünü ileri sürerek emre isyan eder. Bu durum onun Allah’ın rahmetinden kovulmasına neden olur. Allah’dan kıyamete kadar müsaade ister. İnsanları doğru yoldan,Allah’ın yolundan alı koymak için. Allah müsaade eder. Kendisinin Muhlis,Allah’ın rızası için hareket eden kullarının şeytan tarafından aldatılamayacağını,onları saptıramayacağını ifade eder. Artık şeytan insan için en açık ve azılı bir düşmandır.[9] Çünkü Allah’ın rahmetinden kovulmasına insan sebeb olmuştur. Bunun acısını çıkarmak üzere işe koyulur. Kadın sayesinde ilkinde başarılı olur. Âdem’in cennet de doğup ilk çocukları olan Kabil

ve kız kardeşinin dünyada doğan Habil ve kız kardeşiyle karşılıklı evlenmeleri durumunda güzel olan kız kardeşini Habil'e vermek istemez. Böylece ilk kan dökme olayı Kabil'in Habil'i öldürmesiyle başlamış olur.[10]

İlk ölümle,ilk toprağa gömme usulü Habil'le başlar. Örnek olarak Karganın toprağı eşmesiyle gerçekleşir.[11]

Bu da;Kabil kız kardeşini Habil'e vermeyince kurban adarlar. Gökten inen ateş Habil'in kurbanını kabul eder.[12]

Buna rıza göstermeyip kardeşini öldürmeyi kasteder ve onu öldürür.[13] Yüzü siyahlanır. Şeytan ise,Habil'in ateşe tapmasından kabul gördüğünü telkin edince ilk olarak Aden'de bir ateş tapınağı yaparak tapmaya başlar.[14]

Hz.Âdem'in cennetten çıkarılması Tavzif içindir. Yani belli bir görevle görevlendirilmek üzere dünyaya gönderilmiştir. Bu durum atmacanın serçeye musallat olup da onun uçma kabiliyetlerinin gelişmesine sebeb olması gibi,şeytanın da insana musallat olması kabiliyetlerinin gelişip,neşv-ü nema bulması içindir.

Melekler için tekamül edip yükselme yoktur. Çünkü mücadele edip tekamül etmelerine sebeb olacak nefis ve şeytanın musallat olmaları yoktur. Dereceleri sabittir. Er misali,milyon senede geçse yine erdir yani rütbesiz asker.

Şeytanda da iyilik istidat ve kabiliyeti yoktur,tefessüh etmiştir. Şer ile yoğrulmuş bir yapıya sahibtir.İnsan ise her iki özelliğe sahib olmaktadır. Bir cihetiyle meleklerden üstün olurken,diğer cihetiyle şeytan seviyesine düşüp alçalmaktadır. Eğer Hak ve Kur'an-ı dinlerse Âlâ-yı İlliyyin olan üst mertebeye çıkar. Eğer nefis ve şeytanı dinlerse Esfeli Safilin derekesine düşer.

Altın,gümüş,bakır ve kömür gibi maddelerin maden olmak itibariyle durumları aynıdır. Ancak işlenmeleri halinde bu farklılıklar ortaya çıkar. İnsanlarda madde itibariyle aynı madendendir. Kur'an ve İslâm gibi dinlerin imtihanıyla insanlar birbirinden ayrılırlar. Dini kabul edip inananlar altın ve elmas seviyesine yükselirken,inanmayan insanlar kömür durumuna düşer. Elmas ruhlu Hz. Ebubekir ile Kömür ruhlu Ebucehil birbirinden tefrik edilmiş,ayrılmış olur. Çünkü din bir imtihandır. İnsanların kabiliyet bakımından birbirinden ayrılmasını sağlar. Tıpkı bir sınıftaki talebelerin farklılıklarının imtihan ve soru neticesinde ortaya çıkması gibi insanlarda ayrıştırılırlar. Bu bir zulüm olmayıp adaletin ta kendisidir. Bu ayrıştırılmanın olmayıp,hepsinin aynı şekilde değerlendirilmesi zulüm olur.

Hz. Âdem'den kıyamete (Hz. Muhammed'e) Peygamberlerin suretlerinin,Hz. Âdem'in kendi ümmetinin neslinden gelen peygamberlerin kimler olacağını bilmeyi Cenâb-ı Haktan istemesi üzerine,Allah'da onların suretlerini Hz. Âdem'e göndermiş,göstermiştir.[15]

HZ . DAVUD VE HZ. SÜLEYMAN

HZ. DAVUD:Mısır'la Filistin arasında yaşayan Amâlika,İsrailoğullarına saldırdı. Ve onları perişan edip yurtlarından çıkardı. Amâlika'nın kralı Câlut idi. Devrin peygamberi,Tâlut adında halktan birini hükümdar ve kumandan tayin etti. Buna itiraz ettiler.[16]

Tâlut'un ordusunda Cebbar Câlut'a karşı savaşmış olan Hz. Davud onu öldürmüş,Tâlut'un ölümünden sonra da İsrailoğullarına hükümdar olmuştur.

Peygamberimiz Bedir'de:"Sizin adediniz (İman eden) Tâlut'un askerinin adedine muvafıktır."[17] Yani;onun onun ordusunda bulunan Davud Câlut'u yendiği gibi,sizde yeneceksiniz.

Kendisine indirilen Tevrat 150 sureden ibaret olup,içinde ellisi Buhtün Nasr'a,ellisi Rum'a aid haber,ellisi mev'ıze ve Hikmetlerden müteşekkildir.

İhtiva ettiği konuları ise:Tesbih,Tehlil,Zikir,Nasihat ve Öğütlerden ibaret olup,Ramazanda ibranice olarak indirilmiştir.

Hz. Davud peygamber Hz. Musa'nın şeriatıyla amel etmiştir.

Belâğat,ses,demiri yumuşatma ve düzenli,kuvvetli bir orduya sahibti.

Hz. Davud'un vefatından sonra 19 oğlundan biri olan Süleyman 12 yaşında olup,babasına varis olmuş,onun yerine geçmiştir.

Mu'cizesi;demiri hamur gibi yoğurarak istediği şekle koyması. Zırh ve kılıç gibi harb aletleri yaparak elinin emeğiyle geçinmiştir.

Kur'an-da:"Biz demiri indirdik."[18] buyurulmuştur. Oysa demir gökten indirilmemekte,yerden çıkarılmaktadır. Bunun manası şudur:Rahmet olan yağmur inmesiyle nasıl ki ölmüş toprak ve canlılar canlanıyor ise,toplum için bir rahmet olan demir de,gökten inen yağmur gibi içtima-i hayatın canlanmasında önemli rol oynamaktadır. Demirin toplum hayatından çıkması halinde toplum hayatı canlılığını yitirecek,sanayinin temelini oluşturduğu için hiçbir şey yapılamayacaktı. Rahmet gibi şeyler hep gökten gelir. Vahiy gibi. Demirde insanlık için bir rahmettir.

HZ. SÜLEYMAN : Peygamberler içerisinde hem manevi bakımdan peygamber,hem de maddi bakımdan hâkimiyet süren tek peygamber Süleyman peygamberdir.[19]

Süleyman peygamber insanlar,cinler,şeytanlar ve hayvanlar üzerinde hakim idi. 40 sene maddi ve manevi bir saltanat sürmüştür. Kendisine inanmayan cin ve insanları meşakkatli işlerde çalıştırırdı. Dediğini yaptırırdı.

Cinler gaybı bildiklerini iddia ederlerdi. Cenâb-ı Hak onlara bilmediklerini bildirmek üzere,onlar işlerinde çalışırken Süleyman peygamber de asasına dayanmış onlara nezaret etmekteydi. Bu durumda iken vefat eder. Bu vaziyette birkaç gün geçmesine rağmen öldüğünden haberdar olmazlar. Ancak bir ağaç kurdunun âsa-yı,bastonu kemirmesiyle düşmesi sonucu öldüğünü anlar,kendi kendilerine hayıflanarak,Süleyman peygamberin çoktan ölmüş olmasına rağmen gereksiz yere birkaç gün çalışıp yorulduklarını ifade ederler. Böylece gaybı bilmediklerini anlamış olurlar.

Kendisinden sonra oğlu yerine geçer.

Mu'cizeleri ise:1) Vasıtasız olarak havaya binerek iki aylık yolu bir saat da alırdı. Bununla insanların böyle bir şeyi yapıp en uzak yerleri yakınlaştırabileceklerinin mümkün olduğu mesajını vermiş olmaktadır.

2)Bakırı eriterek bir çok şey yapardı. Zamanımızda da bakırın bir önem arz edip gerek süs eşyası,gerekse de bir çok alanlarda kullanılmış olması o peygamberin sanatının bildirilmesi onu hala canlı tutmaktadır.

3)Kuş dilini bilmiş olması. Kuşlardan istifade cihetinin mümkün olduğu ve onlardan yararlanılabileceğini de hatırlatmış olmaktadır.

4)Cin,şeytan ve kötü ruhları zor işlerde çalıştırması da,insanlarca onların kendi işlerinde kullanılabileceğinin mümkün olduğunu ifade eder.

5)Kendisi Filistin yöresinde bulunup Yemen'den Belkıs adındaki kraliçenin tahtını aynıyla bir anda göz açıp kapayıncaya kadar gibi bir zaman süresi içerisinde getirtmesi ve Kur'an-ın bu olayı bize haber vermesiyle ona inanan,onu kendine örnek alan insanların da en uzak bir yerdeki cismi görüntüyle getirdikleri gibi,aynıyla da getirebileceklerinin mümkün olduğu işaretini vermiş olmaktadır.

HZ . M U S A [20]

Habeşistan'da hüküm süren hükümdarlara Necaşi,Türk Melikine Hakan,Rum Melikine Kayser,İran Melikine Kisra,Hint Melikine Batlamyus,Yemen Hükümdarlarına Tubba denildiği gibi Mısır'da Hüküm sürenlere de Fir'avun adı verilir.

Fir'avun bir gün rüya görür. Rüyasında Beytül makdis tarafından gelen bir ateş,Kıptileri yakıp tamamen kül ettiği halde,İsrail oğullarına hiç dokunmamıştı. Bunu Kahinlere sorar. Onlarda:İsrailoğullarından bir erkek çocuk dünyaya gelecek,senin saltanatını tamamen yok edip yıkacak ve helak olmana sebeb olacaktır.

Bunun üzerine o gün doğacak olan erkek çocuklarının tamamen öldürülmesini emreder. Tıpkı bizdeki doğumu engellemeye çalışan doğum kontrolcüleri gibi... Olur ya,ya o doğanlar içerisinde bir Musa dünyaya gelirse?

Mısır'da iki kısım insan bulunmaktadır. Biri,oranın yerlileri ve Fir'avunun taraftarları olan Kıptiler,fir'avun tohumu olan Butros Gali gibi. Ama dedesine ne kadar da benziyor,şeyy...

Diğerleri ise;Hz. Musa'nın ırkından olan Altı yüz bin İsrailli. Orada köle gibi çalıştırılır,her türlü zulüm yapılır.

O gece doğan çocuklar içerisinde nur yüzlü,istikbal vadeden bir çocuk da vardır.

Çocuğun annesi İmran sarayda bulunan akrabalarından bunu önceden haber almış,çocuğunun doğumunu herkese gizlemiş ve kurtulmuştu. Ancak bu durum nereye kadar devam edebilirdi? Ya birileri firavuna haber verirse? O zaman tümünü öldürtürdü.

Hz. İmran üç aylık olan oğlunu kızına vererek Nil nehrine bırakmasını söyler. Çocuk salda nehirde gitmede olsun,firavunun inanmış olan hanımı,ancak ilahlık taslayan kocasından korktuğu için imanını gizleyen Asiye,sarayda nehre bakarken salda bir şeyin gittiğini görünce onu getirttirir. Ellerine aldıklarında bir kundak olduğunu görür. Açtıklarında da nur topu gibi bir oğlan çocuğunun olduğunu görürler.

Peygamber efendimiz,kadınlar içerisinde üç tane üstün vasıfta kadının olduğunu,bunların;Firavunun karısı Asiye,Hz. İsa'nın annesi Meryem ve kendi hanımı Hz. Hatice olduğunu söylerler.

Bu basiretli annemiz Asiye bu çocuğun farklı bir çocuk olduğunu ilk bakışta anlar. Durumdan firavuna haber vermemeleri için etrafındakileri uyarır.

Çocuğa bir isim bulunmalıdır. Düşünülür,suda bulunduğu için,suda bulunan anlamına Musa denilir.

Çocuğu nehre bırakan kız,kardeşini takib etmiş,sarayın önüne gittiğini ve saraylılar tarafından alındığını telaşla annesine bildirmiştir. Neticeyi beklemektedirler. Değil öldürüldüğünü duymak,emzikçi arandığını duyarlar. Getirilen hiçbir emzikçiyi emmeyen çocuğa son getirdikleri kadını da emmesi için verirler. Çocuk Musa hemen emmeye başlar. Çünkü bu annesidir. Tekrar evlat ve anne kimsenin haberi olmadan birbirlerine kavuşmuşlardır.

Çocuk sarayda ne zamana kadar saklanacaktır. Bir zaman sonra Asiye kocasına bu çocuğu göstererek,bu çocuğun diğer çocuklardan farklı olup,alelade bir çocuk olmadığını,zaten kendilerinin de çocukları olmadığından kalması gerektiğini söyleyerek,kendilerine belki yararı olur düşüncesiyle alıkonulması için ikna eder. Artık çocuk Musa sarayın bir ferdi gibi saraylı olmuştur. Düşmanının kucağında ve sarayında büyütülmektedir.

Yıllar yılları kovalar. Bir gün sarayda firavun çocuğu kucağına almış başını okşamakta,sevmektedir. Çocuk ise elindeki sopayla firavunun başına vurarak tacını düşürmesiyle birlikte,firavun çılgına döner. Zira hemen rüyayı hatırlamıştır. Olmaya ki rüyada gördüğü bu ola. Olması değil,düşünmesi bile onu rahatsız eder. hemen öldürülmesi için emir verir.

Etrafındakiler,daha bunun çocuk olduğunu,aklının ermediğin sebebiyle bilmediğini,bilerek yapamayacağını söyleseler de firavun tatmin olmaz. Ancak yapılan şu teklif bir nebze olsun onu düşündürür ve durdurur:Çocuğu imtihan edip,bir tepsinin içerisine bir tarafa altın,diğer tarafa da kor ateş konulması ve çocuğa uzatılarak,eğer altını,değerli taşı alırsa demek ki bilerek yapıyor. Eğer ateşi alırsa,demek ki çocuktur,bilerek yapmamaktadır.

Fena fikir değildir ve kabul edilir. Çocuğa sunulur. Çocuk Musa elini evet elini altın ve değerli taşa doğru götürmektedir,çünkü cazibtir. Kaderi ilahi ise onun yaşamasını ve tarih yazmasını dilemektedir. Cebrailin eline vurmasıyla kor ateşi alır ve ağzına götürür. Ağzı ve dili yanmıştır,fakat kurtulmuştur da. Bu bir ehven-i şerdir onun için. En önemlisi Firavunda büyük bir rahatlama olmuştur. Demek ki bu değilmiş rüyada gördüğü,kendisininki kuruntuymuş...

Ancak bundan sonra çocuk Musa peltek kalmıştır. Pelteklik de ondan kalmadır. Fasih,açık ve net konuşamamaktadır.

Artık çocuk Musa büyümüş,Mısır'da rahat gezmektedir. Dokunulmazlığı vardır. Bu arada İsrailoğullarıyla ilgilenmeyi ihmal etmez. Zaten hedefi de üç şeydir:Altı yüz bin israilliyi firavunun zulmünden kurtarıp kaçırarak,vatanları olan Kudüs'e götürmek. İsrailoğullarını ıslah edip,düzeltmek. Mısırlıların da keyfi zulümlerine engel olup,ıslahına çalışmak.

Genç Musa bir gün çarşıda dolaşırken firavunun adamlarından bir Kıpti,bir israilliyi yatırmış dövmektedir. Musa araya girip ayırmaya çalışır. Kıpti bu duruma tahammül edemez. –Sen de ondan taraf mı oluyorsun?-diyerek Musa'nın üzerine yürür. Musa adama şamarı yapıştırınca,adam cansız yere kapanır ve ölür. Şüphe ve suç iki olmuştur. Bu durum firavunun hiddetini çekmek için yeterli bir sebeb olmuştur.

Musa Mısırı terk eder,civar vilayet olan Medyen şehrine gelir. Çeşmenin başında durup konaklar. İnsanlar su sırasında beklemekte iken,iki genç kız da kenarda durup sıralarını beklemektedirler. Onların beklemelerine fırsat vermeden Musa ellerindeki kırbalarını alarak doldurur ve onları hemen gönderir. Su sırası uzun sürdüğü için her zamankinden erken geldiklerini gören babaları Şuayb Peygamber sebebini sorduğunda durumu anlatırlar. Gidip o yabancı genci çağırması için büyük kızını gönderir. Kız gelerek,babalarının kendisini çağırdığını söyler. Musa gelerek başından geçenleri tümüyle anlatır. Şuayb peygamber korkmamasını,emniyette olduğunu,firavunun zulmünün buraya ulaşamayacağını söyleyerek yanında kalmasını,sürülerini gütmesini,kendisi ise yaşlandığından dolayı yapamadığını söyler.

Musa orada yedi-sekiz yıl kadar kalır. Şuayb peygamber kızı Safura'yla onu evlendirir.

Sekiz sene sonra artık unutmuştur,diyerek Mısıra geri döner. Bu sefer Mısıra peygamber sıfatıyla gitmektedir. Fasih,net ve açık konuşan kardeşi Harun'la beraber firavuna gidip,yumuşak bir lisanla,artık zulmü terk etmesini söylemek üzere Cenâb-ı Hak vahyeder Musa'ya...

Fir'avuna gelerek zulmü terk etmesini söylerler. Firavunda onlara sihirbazları olup,onları yenmeleri halinde bir doğruluk payları olacağını söyler. Her peygamber zamanında revaçta olan bir uygulama vardır. Musa'nın zamanında ise sihirbazlık revaçta ve geçerli olan akçedir.

Peygamberlerde o yönde mu’cize gösterirler.

Kararlaştırılan yer ve gün belirlenmiş,halk toplanmıştır. Fir’avun dünyaca meşhur kırk sihirbazını getirmiş,sihir aletleriyle hazır beklemektedirler. Musa’ya mu’cize olarak Asa,Baston verilmiştir. Sihirbazlar ellerindeki ipleri yere atar atmaz birden yılan olarak,dolaşmaya başlarlar. Halk korkar ve kaçar. Bir an Hz. Musa’nın da içine bir korku düşer. Ancak Cenâb-ı Hak kendisine Âsa’yı atmasını emreder. O anda asanın da farkına varan Hz. Musa asayı atınca birden bir ejderha olup,etrafta dolaşan tüm yılanları yutar. Herkesten fazla sihirbazlar şaşkındır. Çünkü kendileri sihirbazlığın tüm yöntemlerini bilmelerine rağmen böylesini bilmemekte ve görmemektedirler. Ve bununda sihir işi olmayacağını da anlamışlardır.

Sihirbazların kırkı birden secdeye kapanarak:”Musa’nın Rabbine inandık.”derler. Fir’avun küplere biner. Bu durumdan vaz geçmelerini,aksi takdirde çaprazlama olarak kendilerini keseceğini söyler. Hiç biri de bu inancından vaz geçmez. Çünkü Hak ve Hakikatın kimde olduğunu görmüşlerdir.

“Ben sizin en büyük rabbinizim.”[21]diyen fir’avunun sahtekar,Musa’nın Rabbisinin hak olduğunu anlamışlardır. Fir’avun zulmünü yapar. Sağ ayaklarını ve sol kollarını veya sağ kollarını ve sol ayaklarını kestirmek suretiyle eziyet ederek kestirir ve öldürür. Kazıklı Voyvoda’lara önderlik yapar.

Hz. Musa galibiyetin verdiği üstünlükle Mısır’da rahat gezmektedir. Çünkü anlaşma gereği kendisine dokunulmayacak,serbest gezmesine müsaade edilecektir. Bu arada devamlı israillilerle irtibat kurar. Ve nihayet bir gece anlaştıkları şekilde Mısır’dan kaçarlar. Ancak bunu haber alan Fir’avun-da arkalarından bunları takibe koyulur. Önlerine Kızıl deniz gelir. Arkalarında ise kızıl fir’avun yaklaşmaktadır. Yine asayı denize vurarak deniz on iki yola ayrılır. On iki kabile olan israilliler,her kabile bir yoldan geçer. Fir’avun-da peşlerinden gelmekte,gittikçe yaklaşmaktadır.

Nihayet yolculuk bitmiş,karşıya geçmişlerdir. Fir’avun ve adamları daha geçememişlerdir. Yukarıdan akmakta olan,gelen su bunların üzerine kapak gibi kapanır. Fir’avun-da,sihirbazların dediği gibi;-Ben de Musa’nın rabbine inandım-demeye çalışıb,diyemeden ve kabul edilmeden ağzına dolan suyla boğulur,hayatı hazin bir halle noktalanır.

Cenâb-ı Hak-da,insanlara ibret olmak üzere fir’avun-un cesedini koruyacağını ve sahile fırlatılacağını bildirir. Ve sahil kenarında bulunan fir’avunun cesedi bozulmadan İngiltere’de British Museum adlı müzede secdeye kapanmış olarak teşhir edilmektedir.

Bu konuda Bediüzzaman:” İkinci Misal: Kur'anda çok tekrar edilen kıssa-i Musa Aleyhisselâm'ın cümleleri ve cüz'leridir ki, herbir cümlesi, hattâ herbir cüz'ü, bir düstur-u küllînin ucu olarak gösterilmiş ve o düsturu ifade ediyor. Meselâ, @®&²h«.ö]¬7ö¬w²"!ö-–@«8@«;ö@«<ö [22] Firavun, vezirine emreder ki: "Bana yüksek bir kule yap, semavatın halini rasad edip bakacağım. Semanın gidişatından acaba Musa'nın (A.S.) dava ettiği gibi semada tasarruf eden bir İlah var mıdır?" İşte @®&²h«.ökelimesiyle ve şu cüz'î hâdise ile, dağsız bir çölde olduğundan dağları arzulayan ve Hâlıkı tanımadığından tabiat-perest olup rububiyet dava eden ve âsâr-ı ceberutlarını göstermekle ibka-yı nam eden, şöhret-perest olup dağ-misal meşhur ehramları

bina eden ve sihir ve tenasühe kail olup cenazelerini mumya edip dağ misillü mezarlarda muhafaza eden Mısır firavunlarının an'anesinde hükümferma bir düstur-u acibi ifade eder. Meselâ: «t¬9«G«A¬"ö«t[±¬D«X-9ö«•²x«[²7@«4ö [23]

Gark olan Firavuna der: "Bugün senin gark olan cesedine necat vereceğim" ünvanıyla umum Firavunların tenasüh fikrine binaen cenazelerini mumyalamakla maziden alıp müstakbeldeki ensal-i âtiyenin temaşagâhına göndermek olan mevt-âlûd, ibretnüma bir düstur-u hayatiyelerini ifade etmekle beraber, şu asr-ı âhirde o gark olan Firavunun aynı cesedi olarak keşfolunan bir beden, o mahall-i gark denizinden sahile atıldığı gibi, zamanın denizinden asırların mevceleri üstünde şu asır sahiline atılacağını, mu'cizane bir işaret-i gaybiyeyi, bir lem'a-yı i'cazı ve bu tek kelime bir mu'cize olduğunu ifade eder.”[24]

“Hem meselâ: ²v-6«š@«,¬9ö«–x-[²E«B²,«<«:ö²v-6«š@«X²"«!ö«–x-E±¬"«H-<ö [25] Benî-İsrail'in oğullarının kesilip, kadın ve kızlarını hayatta bırakmak; bir Firavun zamanında yapılan bir hâdise ünvanıyla, Yahudi milletinin ekser memleketlerde her asırda maruz olduğu müteaddid katliamları, kadın ve kızları hayat-ı beşeriye-i sefihanede oynadıkları rolü ifade eder.”[26]

Bedüzzaman hazretleri;Kibir,ğurur ve ulûhiyet taslamada ve inkarı ulûhiyette firavunu temsil getirerek onun bu hususta adeta bir simge oluşturduğunu eserlerinde nazara verir

Artık Mısır’dan kaçıp firavunun zulmünden kurtulan israil oğulları Tih çölünde uzun bir zaman Cenâb-ı Hakkın onlara gökten indirdiği Bıldırcın eti ve Kudret helvasıyla beslenmektedirler.

Nankör bir millet olan bu israiloğulları bunlarla yetinmeyip sabredemeyeceklerini,yerin bitirmiş olduğu bazı yeşillikleri istediklerini,bunların ise;sebze,kabak,hıyar,sarımsak,mercimek ve soğan gibi şeyler olup,Allah’ın kendilerine göndermesini isterler. Hz. Musa’da onlara;falan kasabaya inin orada bulacaksınız,der.

Hz. Musa onlara toprağı ekip,biçmek için Kudüse gidip savaşarak orayı alma teklifine,firavunun korkusunun ruhlarına sinmesi üzere reddederler. Oda onların nesillerinden yeni yetişenleri kırk yıl boyunca eğiterek gider ve fetheder.

Çölde israiloğulları azgınlıklarını arada bir gösterirler. Bunlara ceza olarak kıtlıkla,Nil nehrinin taşması ile,çekirge afeti ile,bit istilası,kurbağa istilası,suların kana dönüşmesi,Taun hadisesi ile,Tur dağının başları üzerine kaldırılıp-geçirilme gibi cezalarla her karşılaştıklarında Hz. Musa’ya koşarak,bu durumlardan vaz geçeceklerini,Allah’a dua edip bu belayı kendilerinden kaldırmasını söyler. Peygamberler ümmetlerinin babaları mesabesinde olduğundan,Hz. Musa dua eder,her seferinde de musibet üzerlerinden kalkar. Ancak daha sonra yine eski hallerine dönerler. Tur dağının başları üzerine kaldırılmasında sol kaşlarını yere koyar,sağ gözleriyle yandan dağa bakarak;acaba kafalarına geçecek mi,geçmeyecek mi?diye yine itimatsızca bakarlar. İltica ve Hz. Musa’nın duasıyla oda kalkar.

İcl hadisesi diye bilinen olay;Hz. Musa Tur-i Sina’ya gider,kardeşi Harun’u yanlarına bırakır. Ancak geri döndüğünde Buzağıya taptıklarını görür. Uzun mücadeleler ve savaştan sonra biraz muvaffak olur. Olay şöyle gelişmiştir:

İçlerinden Samiri adında biri halktan topladığı altın ve kıymetli şeyleri eriterek bir buzağı yapar,içerisinden de ses verdirir. Halkı buna taptırır.

İşte bu milletin her an değişebilen ve bozulabilen hazin halleri...

Peygamber Efendimiz:"israiloğulları olmasaydı yemek ekşimez,et kokmazdı."buyurur.

Peygamberlerini bile öldüren bu lanetli millet ve meskenet ve rezalet içinde yaşayan bir millet...

Hz. Musa Karun'a da telkinde bulunmasına rağmen ilmine ve zenginliğine kapılmasından Cenâb-ı Hak tarafından hazinesiyle birlikte yere geçirilerek helak edilir.[27]

İslâm tarihçileri;Hz. Adem'den Hz. Musa zamanına kadar geçen zamana "İlk devir" yani –Kurûn-u Ûlâ-,Hz. Musa'dan Peygamberimizin peygamberliğine kadar olan zamana"Orta devir ve dönem" yani –Kurun-u Vusta-,peygamberimizden Kıyamete kadar ki geçen zamana da "Son devir" yani –Son asır,ahir zaman,Kurûn-u Uhrâ olarak isimlendirmişlerdir..

HZ . S A L İ H

Cenâb-ı Hak Hud peygamberi[28] gönderdiği,isyanlarından dolayı helak ettiği Ad [29]kavminden sonra,Nuh peygamberin üç oğlundan biri olan Sâm'ın soyundan gelen Semud [30]kavmine de Salih peygamberi gönderdi.[31]

Bu kavim bir çok bağlar,bahçeler edindiler. Bu durum onları gurura sevk edip,çileden çıkardı. Yazın bu bağ,bahçe ve konaklarda zevk ve eğlence ile geçirip,kışında güçlü ve kuvvetli olduklarından dağlarda elleriyle oydukları mağaralarda,sağlam evlerde otururlardı.

Bunlar dokuz kabile olup bir araya gelerek anlaşıp çeteler halinde anarşi ve karışıklıklar çıkarırlardı. Putperest bir milletti. Salih peygamber uzun müddet bunlara tebliğde bulundu. Ancak pek de yanaşmadılar.

Allah'da bu kavme kendilerini gurura sevk eden o bağ ve bahçelerinin kurumasına sebeb olacak,bir kuyu hariç olmak üzere tüm kuyuların sularını kesti. Sırayla o suyu kullanırlardı.

Bunlar iman etmek için Salih peygamberden bir mu'cize istediler. Daha doğrusu inanmamak için suyu yokuşa sürerek,olması imkansız gibi görünen bir teklifte bulundular ki ta olmasın. Böylece inanmamalarına bir delil olmuş olsun. İstekleri;şu dağdaki sarp kayadan kızıl tüylü on aylık dişi bir devenin çıkmasını istediler. Salih peygamberin mu'cizesi olarak deve çıktı ve kendisi gibi bir de yavru doğurdu. Toplu halde bulunan o insanlardan bir kısmı buna inanırken,diğer bir kısımda inanmamakta diretti.

Dağdan çıkan bu develer bir tek suyu bulunan kuyunun tüm suyunu içtiler. Salih peygamber onları ikaz ederek deveye dokunmamalarını tenbihledi. Aksi takdirde belaya uğrayacaklarını onlara hatırlattı. Buna rağmen onlar deveyi ayağından keserek öldürdüler. Artık üzerlerine azab

hak olmuştu.

Birinci günde,yüzleri sarardı. İkinci günde kızardı. Üçüncü günde de yüzleri simsiyah kesildi. Bayılıp,delirerek,kudurarak ölenler oldu. Dördüncü günde de Salih peygamberi ve ailesini öldürmeye teşebbüs ettiler. Ancak Cebrailin önceden haber vermesi ile,Salih peygamber kendisine inanan dört bin kişiyi alarak önceden şehri terk etti. Cenâb-ı Hak bunları bir Sayha ile,yüksek bir ses ile helak etti. O güzelim bağlarını,şehirleri ve kendileriyle birlikte helak etti.

Buradan gidip Şam'ın Remle şehrine yerleşen Salih peygamber 158 yaşında iken vefat etti.

Semud kavmi de diğer isyankar kavimler gibi akibetlerini acı bir şekilde tatmış,kendilerinden sonraki ders alacak milletlere bir ibret levhası olmuştu. Bunlar bu Semud adını dedelerine nisbetle söylemişlerdir.

H Z . N U H

Hz. Nuh Peygamber[32] neseben Hz. İdris peygambere [33]dayanır. Her peygamber gibi tebliğat da bulunur. Ancak kavmi dinlememekle kalmaz,duymamak için kulaklarını tıkar,gözlerini de yumarlardı. Güneşten rahatsız olan yarasa misali...

Kûfe civarında yaşayıp,kırk yaşında iken peygamber olmuş,1050 yıl yaşamıştır. Kırk yaşında diğer peygamberlerinde peygamber olmasının bir hikmeti;o yaşın kemal yaşı olmasındandır.

Müşriklerin inanmamak için peygamberimize bahane olarak;sen bizim atalarımızın yapa geldiği şeyden mi alı koyuyorsun? sorusuna cevaben;-Kur'an-ın lisanıyla:Ya atalarınız yanlış yolda ise,o yanlışı devam mı ettireceksiniz? demesi gibi;

Bu kavimde peygamberlerine:-Sen de bizim gibi bir insansın. Bizden ne farkın var. Hem sana fakir ve sefil kimseler tabi olmaktadır.

Tıpkı bu asrımızdaki hastalık gibi. Bir arkadaşla iman ve ibadet konusunda konuşurken,verdiği cevab aynen bu kavmin Nuh peygambere cevabı gibi idi. Bak,camilere gelen,namaz kılan insanlar hep fakir ve işçi takımı. Böylece asrımızdaki hastalıklar geçmiş ümmetlerdeki hastalıkların hepsini de ihtiva etmektedir.

İnanmamalarına ceza olarak Allah bunlara kırk yıl yağmur göndermeyip,kıtlık içerisinde bırakmıştır.

Bunca yıl yapılan nasihatlar bir fayda vermemiştir. Cebrail'in gelip de bildirmesi ve tarifi üzere gemi yapmaya başlanılır. Kavmi bununla da alay etmeye başlar.-Ya Nuh! Artık gemiciliğe mi başladın?derler.

İbretli bir olay:Hz. Nuh peygamber gemiyi yaparken insanlar gelip,gemiye pislerler. Artık öyle olur ki,gemide adım atacak yer kalmaz. Her tarafı pislenmiştir. Bunun üzerine Allah bunlara

salgın bir hastalık verir. Hastalık tüm vücutlarını sarar. Tedaviye çare bulamazlar. Hala ibret almamış ve de akıllanmamışlardır. Gemiye pislemeye devam ederler.

Yine bir gün onlardan birisi gemiye pislerken ayağı kayar ve bir tarafı pisliğe değer. Ancak hayret! Pisliğe değen tarafı salgın hastalıktan iyi olmuştur. Biraz daha alır,öbür tarafına sürer,orası da geçer. Ve tutar tüm vücuduna sürmeye başlar. Tüm vücudu da salgın hastalıktan kurtulmuştur. Bu urumu tüm arkadaşlarına koşarak bildirir. Arkadaşları hemen gelip tüm pislikleri elleriyle kazıyıncaya kadar tüm vücutlarına,yüzlerine,gözlerine sürer,hastalıktan da kurtulurlar. Böylece kendi pisliklerinden hiçbir eser kalmayacak şekilde,tükürdüklerini Allah onlara tekrar yalattırır.

Geminin yapımı iki veya dört yıl gibi kısa bir zamanda yapımı,bağlanıp çakım işlemi sert abanoz ağaçlarıyla bitirilir. Geminin buharlı olduğu söylenir. Gemi üç katlı olup,bir katı geminin aletleri ve anbar,ikinci katı hayvanlar ve üçüncü katı da insanların kalacağı bir şekilde yapılır.

Nuha inanan seksen kişi gemiye biner,sular yükselmeye başlar. Gökten boşalırcasına,yerden kaynarcasına tufan baş gösterir. İnanmayanların içinde Nuh Peygamberin hanımı ve oğlu Kenan'da vardır. Sular yükseldikçe oğlu kaçar. Baba ise,bir baba şefkatiyle yalvarır. Oğul ise,-Ben yüksek yerlere çıkar,kendimi kurtarırım.-der. Sular yükseldikçe kaçmaya devam eder. Artık kaçacak bir yer kalmamıştır. Oda tufanda diğerleri gibi boğulur.

Nuh Peygamber Allah'a yalvararak;-Ya Rabbi! O benim evladımdı.der. Cenâb-ı Hak ise:-Hayır! O senin evladın değildir.-Çünki imansızlık ciheti,babalık ve irsiyet bağlarını da koparmış olmaktadır.

Tufan tüm dünyayı kaplamıştır. Suda altı ay kalınır. Altı aydan sonra gök suyunu çeker,yer suyunu yutar.

Hz. Nuh Peygambere ikinci Âdem denilir. Sebebi ise;tufandan dolayı hayatın bitmesiyle yeni bir hayat başlar. Gemiye aldığı her çift hayvanlarla beraber,yeni bir dünyaya ilk adım da atılmış olur.

Nuh peygamberin üç. oğlu vardır. Bunlar;Ham,Sam ve Yafes'dir. Türklerin neseben Yafes'in soyundan geldiği rivayet edilmektedir.

H Z . YAKUB VE HZ. YUSUF

Hazreti Yakub Peygamberin [34] lakabı israil idi. Oğullarına ve onun neslinden gelenlere de Beni İsrail veya İsrail Oğulları denilmektedir.

On iki oğlu bulunmaktadır. En küçüğü Bünyamin ve Yusuf'tur. İsrail oğulları bu on iki oğlunun soyundan gelmektedir. İsrail oğullarına Kur'an-da önemli bir yer verilmektedir.[35]

Yakub Peygamber evlatları içerisinde en çok küçük Yusuf'u[36] sever. Buda onun ileride

peygamber olacağının,peygamber sıfatına sahib olmasından kaynaklanmaktadır.

Bir gün Yusuf çocukluğunda rüya görür. Rüyasında:"On bir yıldızla güneşin ve ayın kendisine secde ettiğini görür."[37] Bu durumu babasına anlattığında,babası rüyasını kardeşlerine anlatmamasını,onların kendisine tuzak kurabileceklerini söyler."

Babalarının Bünyamin'le Yusuf'u sevmelerini çekemeyen diğer kardeşleri bir hile ile babalarından,kardeşlerinin de kendileriyle beraber kıra gelmelerini söylerler. Baba ise,rüyayı da hatırlayarak,Yusuf'u kurdun parçalayacağından korkarak götürmelerini istemez. Ancak onlar;-Babacığım,bize ne olmuş ki,biz ona sahiblik yapar,yanımızdan ayırmayız,diyerek ısrarlarıyla kardeşlerini yanlarında götürürler. Yusuf'u planladıkları gibi öldürmek isterler. Ancak Bünyamin izin vermez,babalarına söyleyeceğini söyler.

Ve neticede susuz bir kuyuya atarlar. Bir koyun parçalayarak gömleğini onun kanıyla bularlar. Ve babalarına ağlayarak gelir ve;-Biz oynarken kardeşimizi elbiselerimizin yanına bırakmıştık. (Babalarının korktuğu şey olan) Kurdun parçalamış olduğunu söylerler ve kanlı gömleği babalarına gösterirler.

Yusufunu kaybeden baba Yakub peygamber gece gündüz ağlamaktadır. Değil babalarına Yusufu unutturmak,daha fazla hatırlamasına sebeb olmuşlardır.

Arada bir gizlice kuyuya gider bakarlar. Yine bir gün,oradan geçmekte olan bir kervan su almak için kuyuya kovayı sarkıtırlar,ancak su yerine bir çocuk çıkmıştır. Kardeşleri bu çocuğun kendilerine aid olduğunu söyleyerek sahib çıkar ve az bir para mukabilinde bu çocuğu kafiledekilere satarlar. Kafile Mısıra gitmektedir. Ve çocuk Mısırda Mısırın azizi,krala satılır.Artık çocuk Yusuf saraydadır,bir hizmetçi olarak. Kralın hanımı Züleyha'nın yanında ve hizmetinde...

Hz. Âdem'den beri yaratılan insanlar içerisinde güzellik bakımından simaca en güzel bir simaya sahibtir Yusuf aleyhisselam. Ancak tüm güzellikleri kendisinde toplayan Efendimiz hazretleri ise:"Evet. Ben kardeşim Yusuftan da güzelim."diyerek,güzellik konusunda sorulan soruya böyle cevab verir. Amenna ve Saddakna...

Yusuf'un yüz güzelliği Züleyha'yı cezbeder. Kendisinin olmasını ister. Yusuf Peygamber ise,efendisine ihanet edemeyeceğini söyler ve çekinir. Bir rivayete göre,kendisine babası görünür,temessül edip,uyarmaktadır. Yusuf kaçınca Züleyha'da arkasından koşar. Arkadan giysisinden tutup çekince giysi arkadan yırtılır. O sırada Züleyha'nın kocası içeri girer. Bu durumu görünce,Züleyha masumiyetini göstermek için ağlayıp,getirdiği hizmetçinin üzerine saldırdığını söyleyerek iftirada bulunur.

Kadının akrabasından birisi şahitliğinde,giysisi önden yırtılmışsa Züleyha'nın dediğinin doğru,arkadan yırtılmışsa kendisinin dediğinin doğru olup,iftira edilmiş olduğunu söyleyerek,durumu izah eder. Mantıklı ulunan bu görüş doğrultusunda Yusufçuk haklıdır. Ancak ne de olsa bir köle olup,Züleyha bir efendinin hanımıdır. Bu olayın şayi olmayıp,etrafa yayılmaması için Yusufçuk zindana atılır.

Şehirdeki kadınlar Züleyha'nın bu durumunu kınayıp konuşmaya başladıklarında,onları imtihan

etmek üzere evine çağırır. Arkalarına yastık dayayıp,ellerine keskin bıçak ve meyve vererek soymaya başladıklarında,Yusufu sakladığı yerden karşılarına çıkarınca ona şaşkınca bakakalan kadınlar,şaşkınlıklarından ellerini keserek şöyle derler:”Allah’ı noksan sıfatlardan tenzih ederiz,bu asla bir beşer değildir. Bu ancak değerli bir melektir.

Yusufçuk rüyaları çok iyi tabir ederdi. Kendisiyle birlikte zindana iki kişi de atılmıştı. Biri şarapçı,diğeri ekmekçi. Şarapçı olan rüyasında;”Ben şarap sıktığımı gördüm.” Öbürü de:”Ben başımın üstünde kuşların yediği ekmeği taşıdığımı gördüm.”

Bunlar kralı zehirleme şüphesi üzerine hapse atılmışlardı. Yusuf peygamber onlardan şarapçı olanına kurtulacağını,ekmekçiye de idam edileceğini söyler. Şarapçıya,dışarıya çıktığında efendisinin yanında kendisini de hatırlamasını söyleyip,bir an Cenâb-ı Hakkı unutup,çıkma umudunu Allah’a değil de krala bağlamış gibi olduğundan,yattığı beş seneye ilaveten yedi sene daha kalarak on iki yıl zindanda kalır.

Kral bir gün rüyada:”Yedi zayıf ineğin yediği yedi semiz inek görür. Ayrıca,yedi yeşil başak ve diğerlerini de kuru gördüğünü ve bunu tabir etmelerini söyler.” Kimse yorumunu yapamazken,zindandan kurtulmuş olan şarapçı,zindanda bulunan Yusufu hatırlar ve onlara;kendilerine bunların yorumunu haber vereceğini ve kendisini zindana göndermelerini söyleyerek zindana gelip rüyanın yorumunu sorar.

Yusuf’da:”Adetiniz üzere yedi sene ekin ekersiniz. Sonra yiyeceklerinizden az bir miktar hariç,biçtiklerinizi başağında stok edip bırakınız. Sonra bunun ardından saklayacaklarınızdan az bir miktar hariç,o yıllar için biriktirdiklerinizi yeyip bitirecek yedi kıtlık yılı gelecektir. Sonra bunun arkasından da bir yıl gelecek ki,o yılda,insanlara yardım olunacak ve o yılda meyve sıkacaklar,bu nimetlere kavuşacaklar.

Kral Yusufun getirilmesini ister ve onun masumluğunu ifade ederler. Yusuf durumu birde kral Kıtfır’a anlatır ve çare olarak kendisi bu işlerin hazinedarlığını yapar. Yedi yıl boyunca devamlı ekin yapılarak Ofislerde depo edilir. Arkasından yedi yılda da kıtlık baş gösterir. Kıtlık her tarafı kasıp kavurmaktadır. Kardeşlerinin memleketine bundan nasibini almıştır.

Babaları Yakub Peygamber,Bünyamin hariç diğer kardeşlerini Mısıra buğday getirmeleri için gönderir ve gelirler. Yusuf Peygamber onları tanımıştır. Ancak onlar tanımamıştır. Onlarla uzun boylu konuşur. Babaları ve kardeşleri hakkında bilgi verirler ve bir kardeşlerinin çölde öldüğünü söyleyip,küçük kardeşlerinin de babalarının yanında kaldığını söylerler. Yusuf peygamberde o kardeşlerini de getirmeleri halinde ancak kendilerine verebileceğini ve oda olursa daha fazla olarak onun içinde vereceğini söyleyip,kardeşlerini getirmelerini onlardan ister.

Onlar ise,babalarının vermeyeceğini ama ısrar edeceklerini söyleyerek gider,babalarından isterler. Babaları ise,Yusufun başına gelen akibetin bunun da başına geleceğinden korkmaktadır. Neticede verir ve gelirler.

Yusuf peygamber bunlara ziyafet verip,onları çifter çifter oturtturur. Bünyamin ise tek kalmıştır. Yusuf peygamber onun yanına yaklaşarak ,-Beni kendine kardeş kabul eder misin? dediğinde,Bünyamin memnuniyetini ifade eder ve der:”Senin gibi bir kardeşi kim bulabilir? Fakat

seni Yakub ile annem Rahiyle doğurmadılar. Bunun üzerine Yusuf Peygamber ağlayarak kardeşine sarılır ve:”Ben senin kardeşinim.”der.

Artık yükleri hazırlanmış,düşünülen plan gereği Bünyamin’in yükünün içerisine kralın su kabı konulur. Arama neticesinde Bünyamin’de bulunduğundan o alıkonulur. Kardeşleri kendilerinin alıkonulmasını,kardeşlerinin serbest bırakılmasını ne kadar söylerlerse kabul edilmez. Mecburen babalarını yanına varırlar.

Babalarının yanına varıp Bünyamin’in durumunu arz edince babası ağlayarak iki gözü görmez olur. Bu durumda da hala ümidini kesmemiştir. Kendisini kınayacaklarını söyleyerek çocuklarına,gidince Kardeşiniz Yusuf ve Bünyamini araştırınız,çünkü bana vahyediliyor.

Kardeşleri gelip Yusufa ricada bulunarak durumlarını arz ettiklerinde Yusuf kendisini onlara tanıtarak sarılır. Onlarda kardeşlerinin büyüklüğünü anlarlar.

Yusuf Peygamber onlara gömleğini vererek babalarına gönderir. Gömleği babalarının gözüne koymalarını ve açılacağını söyleyerek,bütün ailesini getirmelerini söyler. Bunlar Mısırdan ayrılınca Yakub Peygamber’de:”Eğer bana bunak demezseniz inanın ben Yusuf’un kokusunu alıyorum.”der. Onlarda:”Vallahi sen hala eski şaşkınlığındasın.”derler.

Mısır’dan gelip,gömleği gözüne sürmeleriyle eski haline kavuşur. Ailece Mısıra dönerler. Yusuf Peygamber bütün Mısırlılarla beraber ailelerini karşılar,uzun ayrılık sona ererek mesud ve mutlu bir buluşma olur.

Züleyha’nın kocası ölmesi üzerine Yusuf Züleyha ile evlenir,bir çok çocukları olur. Babasıyla buluştuktan 24 yıl sonra babasını kaybeder,ondan 23 yıl sonra da kendisi vefat eder. Babası Şam’a,kendisi de mermer bir sandığa konularak Nil nehrine konulur,sevdiklerinden kendi memleketlerinde kalmalarını istemektedirler. Ancak daha sonraları Musa Peygamber naaşını çıkararak,babasının yanına defneder.

“En güzel bir kıssanın güzel bir nüktesidir. Ahsen-ül kasas olan Kıssa-i Yusuf Aleyhisselâm hâtimesini haber veren «w[¬E¬7@ÅM7@¬"ö|¬X²T¬E²7«!«:ö@®W¬V²,-8ö]¬XÅ4«x«#ö âyetinin, -Beni müslüman olarak öldür ve beni Salihler arasına kat.-[38]ulvî ve latif ve müjdeli ve i'cazkârane bir nüktesi şudur ki: Sair ferahlı ve saadetli kıssaların âhirindeki zeval ve firak haberlerinin acıları ve elemi, kıssadan alınan hayalî lezzeti acılaştırıyor, kırıyor. Bahusus kemal-i ferah ve saadet içinde bulunduğunu ihbar ettiği hengâmda, mevtini ve firakını haber vermek daha elîmdir; dinleyenlere "Eyvah!" dedirtir. Halbuki şu âyet, Kıssa-i Yusuf'un (A.S.) en parlak kısmı ki; Aziz-i Mısır olması, peder ve vâlidesiyle görüşmesi, kardeşleriyle sevişip tanışması olan, dünyada en büyük saadetli ve ferahlı bir hengâmda, Hazret-i Yusuf'un mevtini şöyle bir surette haber veriyor ve diyor ki: Şu ferahlı ve saadetli vaziyetten daha saadetli, daha parlak bir vaziyete mazhar olmak için, Hazret-i Yusuf kendisi Cenâb-ı Hak'tan vefatını istedi ve vefat etti; o saadete mazhar oldu. Demek o dünyevî lezzetli saadetten daha cazibedâr bir saadet ve ferahlı bir vaziyet kabrin arkasında vardır ki; Hazret-i Yusuf Aleyhisselâm gibi hakikat-bîn bir zât, o gayet lezzetli dünyevî vaziyet içinde gayet acı olan mevti istedi, tâ öteki saadete mazhar olsun.

İşte Kur'an-ı Hakîm'in şu belâgatına bak ki, Kıssa-i Yusuf'un hâtimesini ne suretle haber verdi. O haberde dinleyenlere elem ve teessüf değil, belki bir müjde ve bir sürur ilâve ediyor. Hem irşad ediyor ki: Kabrin arkası için çalışınız, hakikî saadet ve lezzet ondadır. Hem Hazret-i Yusuf'un âlî sıddıkıyetini gösteriyor ve diyor: Dünyanın en parlak ve en sürurlu haleti dahi ona gaflet vermiyor, onu meftun etmiyor, yine âhireti istiyor.”[39]

H Z . İ S A

Hz. İsa,[40]Hz. Meryem’in oğlu olup,Hz.Meryem’de[41] İmran bin Masan’ın kızıdır. Annesi ise Hanne’dir. Buda Zekeriya Peygamberin hanımı İşa’nın kız kardeşidir. Böylece bu Hz. Meryem’in teyzesi olmaktadır.

Bir gün Hanne Allah’a şöyle duada bulunur:”Ya Rabbi! Karnımda olan çocuğu dünya işlerinin hepsinden azade olarak,sırf senin ibadetine ve Beyti Makdisinin hizmetine adadım. Ya Rab,bu nezrimi kabul et. Zira sen kullarının dua ve nezirlerini işitir ve niyetlerini bilirsin.”[42]

Hz. Meryem babasını görmeden,babası vefat etmiştir.

Meryem,israil dininde;ibadet ve hizmet edici demektir.[43]

Hz. İsa’nın diğer insanlardan farkı,babasız olarak doğmuş olmasıdır. Bu durumda annesine yaptıkları iftiralara karşı annesi Meryem kendilerine kendisinin değil de,beşikte yatan çocuğun cevab vermesini söyler. Hz. İsa mu’cize olarak,çocuk olduğu halde beşikte iken konuşur. Annesine iftira ettiklerini,annesinin isnad ettiklerinden beri olduğunu ifade ederek,annesini temize çıkarır.

Bu konuda Kur’an-ı Kerim-de:” Muhakkak ki İsa’nın yaratılmasının mesel ve misali Âdem’in misali gibidir.”[44] Yani,Hz. Âdem-i hem babasız hem de annesiz olarak Yaratan Allah,elbette Hz. İsa’yı babasız yaratması kudretine zor değildir.

Sayısız yaratma işlemini yapan,farklı bir yaratmayı yapamaması düşünülemez.

Herkes babasının adıyla isimlendirilirken Hz. İsa annesinin adıyla yani;Meryem oğlu İsa olarak isimlendirilişi de,onun babasız olarak yaratıldığının bir delilidir.

İlim bu gün bir çok hayvanın çiftleşme olmadan ürediğini keşfetmiştir. Arı bunun en açık örneğidir.

Arıların bütün erkekleri erkek suyu ilkah edilmemiş yumurtacıklardan ibarettir. Erkek arılar,kraliçe arının yumurtalarından,erkek ilkahı olmaksızın ürerler. Yani:

1)Arılar (anaç arı) hayatında bir defa çiftleşir.

a)Döllenmeden dişi arı olurken,

b)Döllenme olmadan erkek arılar oluşur,babasız arılardır.

2)Gül veya yaprak bitleri. (Afis'ler) babasız olurlar.

3)Su pireleri. (Daphnia) döllenmemiş yumurtalardan,babasız olurlar.[45]

Hz. Meryem hususunda da peygamberimiz:"Kadınlar içerisinde üstün vasıfta üç kadının var olduğunu söyler. Bunlar:Firavunun hanımı Asiye,Hz. İsa'nın annesi Meryem ve Hz. Hatice'dir.

Mekke'de Meryem'in bakımını üzerine alan Hz. Zekeriya Peygamber,[46] her ne vakit yemek götürüyorsa,yanında rızkı hazır bulurdu. Üstün vasfından dolayı Cenab-ı Hak onu rızıklandırırdı.

Hz. İsa mu'cize olarak ölüleri diriltir,Baras yani alaca hastalıklarını biiznillah iyileştirirdi.

Bununla da Bediüzzamanın tesbitince;Baras hastalığına tedavinin mümkün olacağını,ölüme hayat rengi verilebileceğini ibret ve ders olarak tatbik edilmesi gerektiğini ifade etmiştir ki,şimdiki bitkisel hayat bunun küçük bir nümunesidir.

Kendisine İncil indirilmiş olup,dinini on iki havariye anlatmış,onlarda etrafa yayarak,bu dini anlatmışlardır.

Kendisini krala şikayet etmeleri üzerine bulunduğu kiliseye gelir,ancak kendisini şikayet eden şahıs içeri girip,orada olduğunu belirtmek için çıktığında Cenâb-ı Hak tarafından İsa şeklinde gösterilmesinden,Hz. İsa'nın yerine o şikayet eden kişi gerilir,Hz. İsa üçüncü tabaka-i hayat olarak göğe çekilir.

Hz. İsa hayatta iken duasında;-kendisinin de Muhammed ümmetinden olmasını Allah'dan ister. Gerek bu duanın kabulü,gerekse hikmeti ilâhiyyenin muktezasınca kıyamete yakın bir zamanda Hz. İsa gelir,peygamberimizin ümmetinden olur,İslam şeriatıyla amel ederek,hristiyanlık dünyasının İslâmiyete tabi olmasına vesile olur. Namazda Mehdi'ye tabi olur.

Hatta:"Hâce Nakşibendin kamil halifelerinden,alim ve muhaddis Hâce Muhammed Parsa:"El-Fusus-üs Sitte"adlı kitabında,Hz. İsa'nın ikinci gelişinde,İmam Ebu Hanife'nin mezhebiyle amel edeceğini ifade etmiştir."[47]

HZ. Y U N U S (AS)

Peygamberlik halkasının bir halkasını oluşturan Yunus (AS);[48] âyette de belirtildiği üzere;Musul-da Ninova şehrine,yüz bin veya daha çok kişiye peygamber olarak gönderilmiştir.[49]

Diğer sûre ve âyetlerde de bu durum teyid edilmektedir.[50]

Yunus İbni Metta peygamber kavminin isyanından dolayı onlara haber verdiği ilâhi azab

gerçekleşmeyince onları terk eder. Bir gemiye biner Gemi bir müddet sonra devam etmeyince gemiciler;

"İçimizde efendisinden kaçan bir köle vardır. Kur'a atalım,ortaya çıkar." Kur'a atılır ve Yunus aleyhisselama çıkar. Neticede Yunus peygamberi Yunus balığı yutar.

Artık yunus balığı alacağını almış,görevini yerine getirmiş,bir deniz altı gemisi gibi Yunus peygamberi karnında taşımaktadır.

Bir zerrede boğulanlar,dünya tarafından yutulanlara bedel o,görevli bir balık tarafından hayatı yok edilmeksizin yutulmuştur. Bir deniz altı gibi...

Âyette:"Sen Rabbinin hükmünü sabırla bekle. Balık sahibi (Yunus) gibi olma. Hani o,dertli dertli Rabbine niyaz etmişti;şayet Rabbinden ona bir nimet yetişmemiş olsaydı,o mutlaka çırıl çıplak,kınanacak bir halde oraya atılacaktı.

Fakat ardından,Rabbi onu seçti (vahiy verdi) ve onu salihlerden kıldı."

Eğer bu tesbihi olmasaydı:"Tekrar dirilecekleri güne kadar onun karnında kalmıştı"der.[51]

Diğer adı –balık sahibi- anlamına gelen Zünnun-un en önemli tesbih ve duası:"Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum."[52]

Koca bir sûre onun adıyla adlandırılmaktadır.[53]

Önemli,büyük ve gayet tesirli olan Yunus aleyhisselamın yukarıdaki duasını sabah ve akşam namazından sonra 33-er defa okumak çokça faziletlidir.

Yunus peygamber burada tüm sebeblerden yüz çevirip,doğrudan doğruya hakiki tesir sahibi olan Allahı düşünmektedir. Tam ve samimi bir duyguyla ona yönelmektedir.

Her şeyden ve herkesten ümit kesildiği ,her şey aleyhinde olduğu bir vakitte,o dua ile her şey ona bir hizmetçi durumuna geçmiştir.

Elbette bizlerde aleyhimize ittifak eden istikbal,dünya,hevâ-i nefis yani zalim olan nefse karşı en önemli kalkan,zırh ve koruyucu Allaha yönelmekle olur.

Elbet insanın ma'budu, Rabbi,melce-i O'dur.

Bu dua neticesinde hükmünün balık,deniz,gece ve havaya geçmesi gibi,bizlerinde bunlara karşı hükmümüzün geçmesi için,O'nun hükmüne ram olunması gerekir.

Çünki O,Ahkemül Hâkimin yani Hâkimlerin de hâkimidir. Hüküm O'nundur.

12-5-1997

MEHMET ÖZÇELİK

---

[1] Bakara.30.

[2] Bakara.30.

[3] Bakara.30-31,33,37,Al-i İmran.33,59,Nisa.1,116,120,En'am.2,A'raf.12,23,189,Hicr,26,28,43,İsra.61,64,Kehf.50,Taha.115,123,Mü'minun.12,Rum.21,Secde.7,Sad.71,85,Zümer.6-7,Rahman.3-4,14-15,İnsan.1,Furkan.54,Fatır.11,Saffat.11,Mü'min.67,Necm.32,Nuh.19,Bak.Kur'an-ı Kerim Fihristi.N.Yüksel.sh.262-263.

[4] Ğaşiye.10-16,Tefsir-i Kebir.Fahreddin-i Razi. Terc.heyet. 23 / 101-103.

[5] Tirmizi. 4 / 683,Bab.12 (2545) Bak. Ahiret Günü.A.M.Rahbavi. Terc.A.Serdaroğlu,L. Şentürk.sh.198.

[6] Bak.Bakara.35-36,38,A'raf.19-25,Taha.120-124,.

[7] Bakara.35,A'raf.19.

[8] Bakara.37,Bak,K.K.Fihristi.age.163.

[9] Bak.Bakara.34-36,A'raf.19-24,İsra.61-62,Kehf.50,Taha.116-119.

[10] Maide.27-32.

[11] Maide.31.

[12] Maide.27.

[13] Maide.28-30.

[14] Hülasatül Beyan.Konyalı Mehmet Vehbi. 3 / 1203.

[15] İslam Tarihi.Medine Dönemi.Asım Köksal. 2 / 298.

[16] Bakara.246-252.ayetleri arasında anlatılmaktadır.

[17] Hülasatül Beyan.age. 2 / 713, 1 / 449-456,Bakara.249-252.Bak.Bakara.251,En'am.84,Enbiya.78-80,Neml.15,Sebe'.10-11,Sad.17-26.

[18] Hadid.25,Sebe'.10.

[19]

Nisa.163,En'am.84,Enbiya.78,81-82,Neml.15-44,Sebe'.12-20,Sad.30-40,Yusuf.54-56.bAK.Maarif.22.

[20] Musa ile ilgili ayetler:A'raf.103-156,160,Yunus.75-92,Taha.9-79,Şuara.10-68,Neml.7-14,Kasas.3-43,Saffat.114-121,Mü'min.23-46,Zuhruf.46-56,Duhan.17-33,Naziat.15-24,En'am.84,Meryem.51,Yunus.75-76,83,Hud.96-97,Furkan.36,Zariyat.38,Secde.23,Bakara.51,53,87,İsra.2,Enbiya.48,Fussilet.45,Ahkaf.12,Kehf.60,82,Saf.5,Maide.20-26,Ankeut.39-40,Şuara.29-30,60-63,Tur dağı:Bakara.63,93,253,Nisa.154,164,Meryem.52,Taha.80,Mü'minun.20,Kasas.44,46,Tur.1,Tin.2,Firavun:Tahrim.11,fecr.10,Bakara.49,A'raf.127,Kasas.4-6,Mü'min.25,Neml.13-14,Müzzemmil.16,Kaf.13-14,Kamer.41-42,Hakka.9-10,Yunus.90-92,Zariyat.40,Hac.42-44, Şuaybla ilgili olarak bak:A'raf.85-93,Hud.84-95,Hicr.78-79,Şuara.176-191,Ankebut.36-37,40,Furkan.38,Kaf.12,14.Ayetlerle ilgili bak.K.K. Fihristi.age.sh. 274-278 ,176,118,311,231,273,250,176.

[21] Naziat.24.

[22] Ğafir.36,Kasas.38.

[23] Yunus.92.

[24] Sözler.402,Emirdağ Lahikası. 2 / 128.

[25] Bakara.49,İbrahim.6.

[26] Sözler.402.

[27] Bak.Kasas.76-88.

[28] A'raf.65-72,Hud.50-60,Mü'minun.31-41,Şuara.123-140,Kamer.18-21,Ahkaf.21-23.Bak.K.K.Fihristi.age.sh.265.

[29] A'raf.65-72,Hud.57-60,Mü'minun.31,39-41,Furkan.38,Şuara.128-130,139-140,Ankebut.38,Fussilet.15-16,Ahkaf.24-26,Kaf.13-14,Zariyat.41-42,Necm.50,Kamer.18-22,Hakka.4,6-9,Fecr.6-8,11-13,

[30] Diğer adıyla Hicr kavmi:A'raf.73-78,Hud.64-68,Hıcr.80-84,Furkan.38,Şuara.146-149,154-159,Neml.49-53,Ankebut.38-40,Fussilet.17-18,Kaf.12,14,Zariyat.43-45,Necm.51,Kamer.23-31,Hakka.4-5,9,Fecr.9,11-13,Şems.11-15,

[31] A'raf.73-79,Hud.61-68,Hıcr.80-84,Şuara.141-159,Neml.45-53,Kamer.23-31.

[32] A'raf.59-64,Yunus.71-73,Hud.25-49,Mü'minun.23-30,Şuara.105-122,Ankebut.14-15,40,Saffat.7

5-82,Kamer.9-16,Nuh.1-28,Nisa.163,En'am.84,Hadid.26,İsra.3,17,Al-i İmran.33-34,Tahrim.10,Furkan.37,Kaf.12,14,Zariyat.46,Necm.52,Enbiya.76-77,Hakka.11-12,Bak.K.K.fihristi.age.sh.263-265,231,185,175,162.

[33] Meryem.56-57,Enbiya.85-86.

[34] Hud.69-73,Hicr.51-55,Meryem.49-50,Enbiya.72-73,Ankebut.27,Saffat.112-113,Zariyat.24-30,Nisa.163,En'am.84,Sad.45-47,Bakara.132-133,

[35] K.K.Fihristi.age.298-300.

[36] Yusuf.3-102,En'am.84,

[37] Yusuf.4.

[38] Yusuf.101.

[39] Mektubat.B.Said Nursi.sh.261-262.

[40] Bakara.87,253,Al-i İmran.45-55,59,Meryem.17-23,27-34,36,Enbiya.91,Mü'minun.50,Nisa.157-159,163,171-172,Maide.46,75,109-119,En'am.85,Hadid.27, Zuhruf.52-65,Saf.6,14,Yasin.13-27

[41] Al-i İmran.33-37,42-45,47,59,Maide.75,Meryem.16-34,Tahrim.12,Enbiya.91,Mü'minun.50,Nisa.156-157,

[42] Al-i İmran.3.

[43] Peygamberler Tarihi.B.Ateş,M. Dikmen.sh.554-565.

[44] Al-i İmran.59.

[45] Bak.Zafer dergisi.Eylül.1992.

[46] Al-i İmran.37-41,En'am.85,Enbiya.89-90,Meryem.2-11.

[47] İslam. Mevdudi. Terc. H.Karaman.sh.55.

[48] Bak. Tefsir-i Kebir. F. Razi. Terc. Heyet.16 / 213-221Bak. Lem'alar. B. Said Nursi . 1. Lem'a, bak.R. N. Kudsi Kaynakları. A. Badıllı. 573.

[49] Saffat suresi.147-148.

[50] Nisa.163,Yunus.98,Saffat.139-148,En'am.86,Kalem.50.

[51] Kalem.48-50.

[52] Enbiya.87.

[53] Yunus suresi.11.cüz,10.sure.109 ayet.